

UPRAVA ZA ZAŠTITU

Klasa 36 (1)

INDUSTRIJSKE SVOJINE

Izdan 1. Novembra 1927.

PATENTNI SPIS BR. 4576

Mihajlo Moris Kompanjec, arhitekta, Beograd.

Polu karolična peč.

Prijava od 17. februara 1923.

Važi od 1. decembra 1924.

Kako cena goriva neprestano raste, lo i pitanje o ustrojstvu racionalnog grejanja izaziva naročiti interes. Od svih sistema grejanja, koji do sada postoje, centralno grejanje (vodeno, parno, kaloriferno) smatralo se za najracionalnije, ali je samo vodeno grejanje ispunjavalo sve zahteve sanitarne tehnike. Međutim centralno vodeno grejanje bilo je moguće samo pri upotrebi kotlova koji proizvode visoku toplotu i koji su konstruisani za gorivo sa kratkim plamenom, t. j. za antracit i koks, koji su sada usled velike cene nepristupačni. Upotreba drugih vrsta goriva za ove kotlove je vanredno skupa. Što se tiče vodenog grejanja, nije od sporednog značaja i ta okolnost, što su kirajdzije u velikim kućama od zavisnosti od opšteg sistema grejanja što uvek izaziva njihovo nezadovoljstvo: pored toga instalacija ovoga grejanja mora se uvek poveravati specijalnim firmama i, najzad, ona je skopčana sa veoma krupnim izdatcima. Usled svega toga uvođenje centralnog vodenog grejanja je gotovo nemoguće u većini slučajeva.

Zidane peći od kaljeva dobre izrade nemaju istina ovih nedostataka, ali s druge strane one utapljavaju same po jednu odaju, zauzimaju srazmerno mnogo mesta, veoma se pregrevaju, hlade se srazмерно brzo i najzad skupe su.

Peći koje sam ja pronašao, osnivaju se istovremeno na ideji centralnog grejanja (utopljavaju 1 do 4 sobe) kalorifernog (daju zagrejani vazduh i time povećavaju cirkulaciju vazduha) i zidane peći (zagrevaju odaje nagrejanim pločicama, i lože se svakovrsnim gorivom).

One imaju ova preimućstva:

1. Zagrevaju 1—4 sobe jednim ognjištem;
2. Mogu se ložiti svakovrsnim, pa i rđavim gorivom: sagorevanje goriva je potpuno i oslaja samo pepeo;
3. Peć jedanput dobro naložena može da drži toplotu 24 časa i više;
4. Nikad ne vraćaju dim, pa ma kakav bio vetar;
5. Zauzimaju vrlo mali, po gotovu nezantan prostor;
6. Olakšavaju i smanjuju čišćenje soba;
7. Daju mogućnost da se temperatura u sobama reguliše pomoću kalorifera;
8. Daju uštedu u gorivu za 60% i više prema najboljim gvozdanim pećima, a 44% prema zidanim;
9. Mogu se izrađivati u svakoj formi prema želi naručioca, sa gipsom majolikom i t. d. ili samo sa ciglom;
10. Imaju ravnomernu temperaturu i nikad se ne pregrevaju;
11. Može da ih konstruiše svaki majstor za peći ili zidar i usled toga su dostupne svuda i svakome;
12. Cena im je niže u najmanju ruku za 50%—70% od cene peći gvozdanih a od koljeva koje bi njima bile zamenjene.

Peć se pravi na mestu preseka zidova i sastoji se iz ognjišta, vertikalnih kanala (3, 4, 5) prema rasporedu i razmerama odaje koje ona treba da zagreva i sanduka za zagrevanje hladnog vazduha napravljenog od običnog jakog lima („kalorifer“ vidi crtež) koji se nalazi u unutrašnjosti peći. Produkti sagorevanja iz vatrišta koje treba da je po mogućstvu snabdeveno hermetičkim vratima idu u kanale, čiji je uzajamni

odnos pokazan na crtežu A, B, C, (ovi kanali služe jedan drugom kao produženje). Ovde se toplota gasova prenosi delom na spoljne zidove kanala (na tako zване zagrevne površine), a delom na sanduk, za zagrevanje vazduha, koji u isto vreme služi za utvrđivanje celog sistema. Hladan vazduh iz odaje koja se zagreva prolazi kroz cev (a), prelazi u sanduk i zatim zagrejan izlazi iz cevi (b) natrag u sobu. Taj sanduk zajedno sa vertikalnim kanalima, koji su na naročiti način povezani među sobom (crtež E) i mogu da budu upravljani u susjedne odaje — predstavljaju suštinu moga pronalaska. Kanali su napravljeni od obične cigle i sjedinjavaju se u gornjem delu peći u dimnjaku. Prilicaj neophodne količine vazduha (koja se približuje teorijskoj) pri dobrim vratima (hermetičkim) dobija se putem difuzije, jer je dimnjak uvek otvoren. U dnu kanala udešena su vratanca za čišćenje čađe (koje se vrši samo jedanput godišnje). Kanali mogu da budu pomaknuti na rastojanje do 1 metra od preseka zidova da bi svoju toplotu predali susednoj odaji. Čunkovi a i b mogu takođe da budu upravljani u ma koju odaju, za koju je potrebno jače zagrevanje. Radi ogrevanja svih odaja i cirkulacijom toplog vazduha, može se sanduk sa topli vazduh podeliti u komore. Kako kanali tako i sama peć mogu da imaju arhitektonsku formu, kakva

se želi (malterisanje, vijanje, inkrustacije majolike, pločice i t. d., farbanje i t. d).

Po približnom računu za dvadeset i četiri časa treba za 1.000 kalorija:

1. Zapremna vatrišta 20 kub. decimetra,
2. Površina zagrevne površine 1 kub. m.,
3. Zračenje od toplote kalorifera uvećava zračenje toplote od zagrevne površine za 30% u srednju ruku,
4. Ukupna dužina kanala od vatrišta do dimnjaka iznosi 5—7 metara.

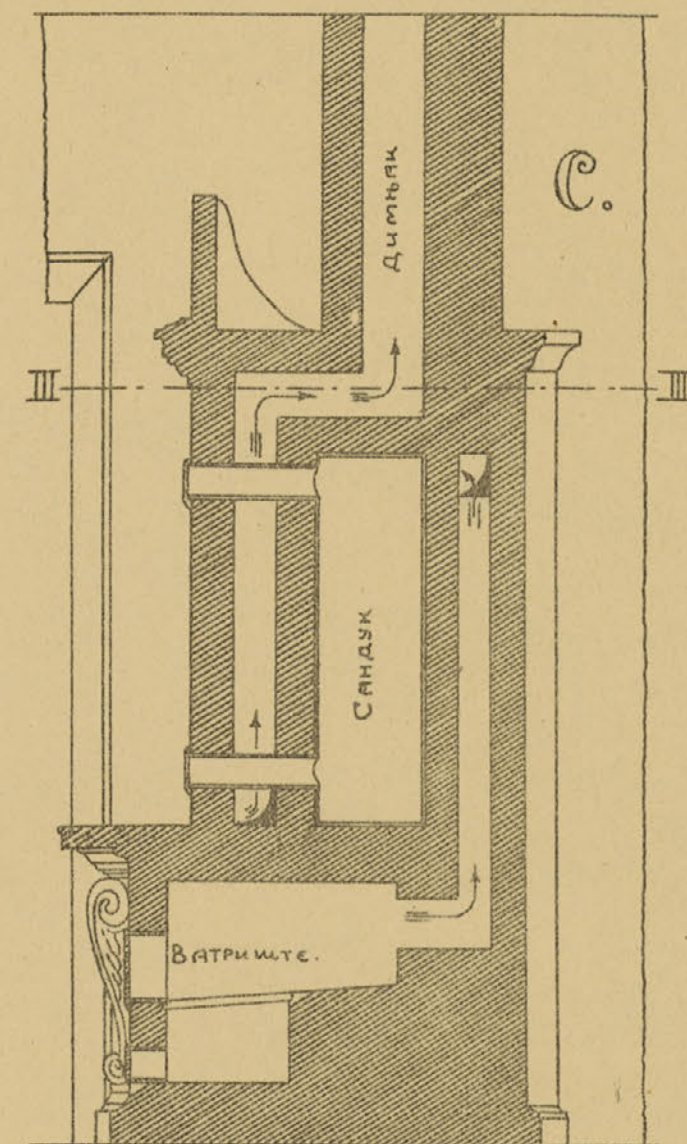
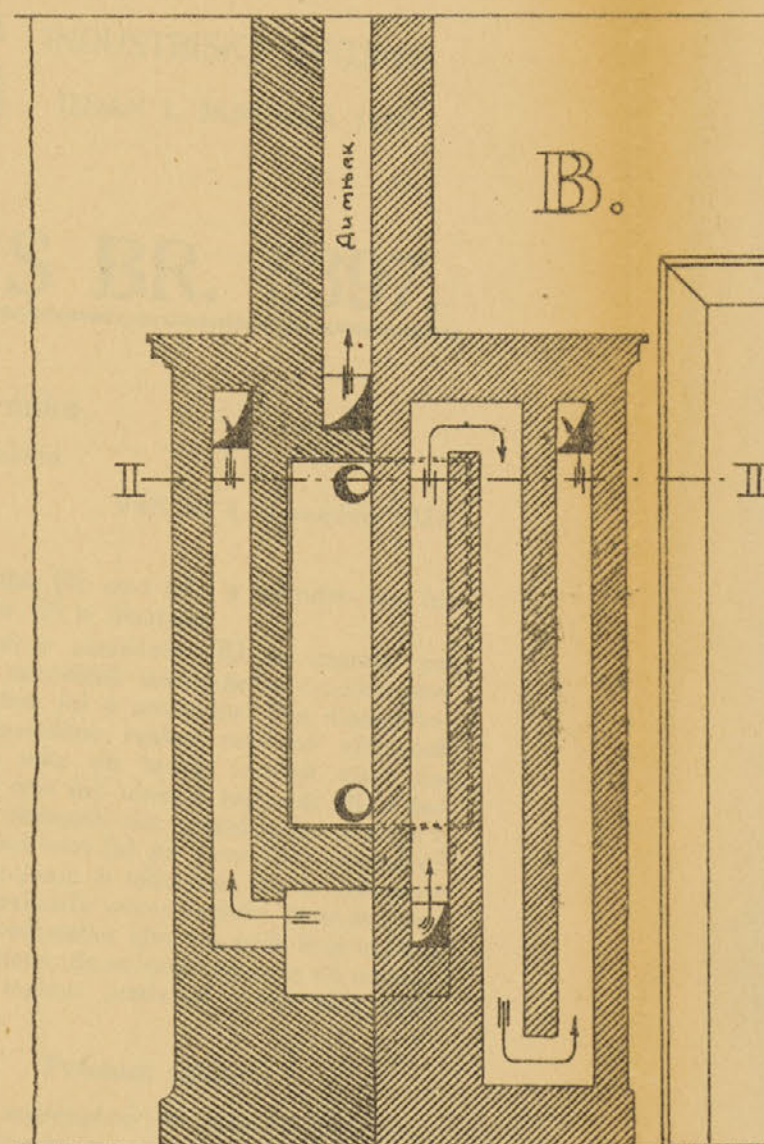
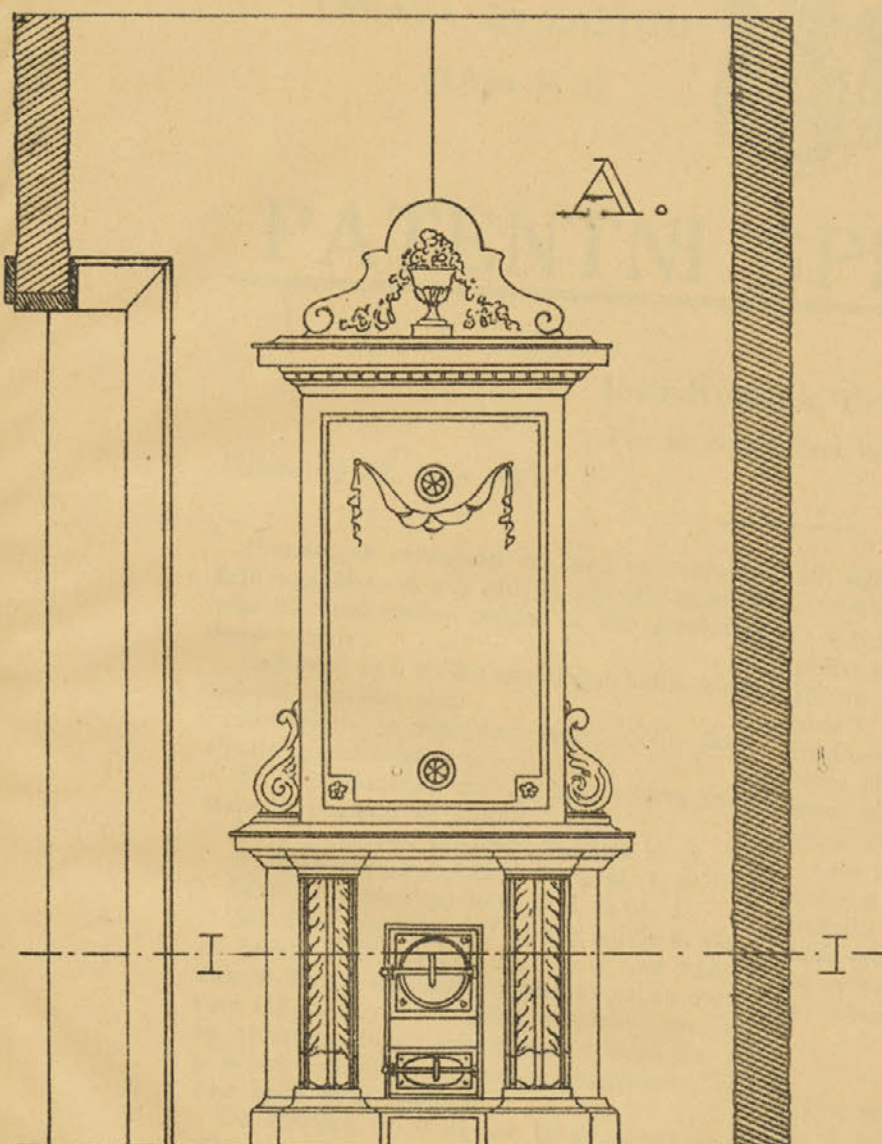
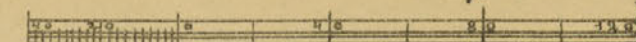
Sam kalorifer može da da do 1000 kalorija na sat.

Patentni zahtevi:

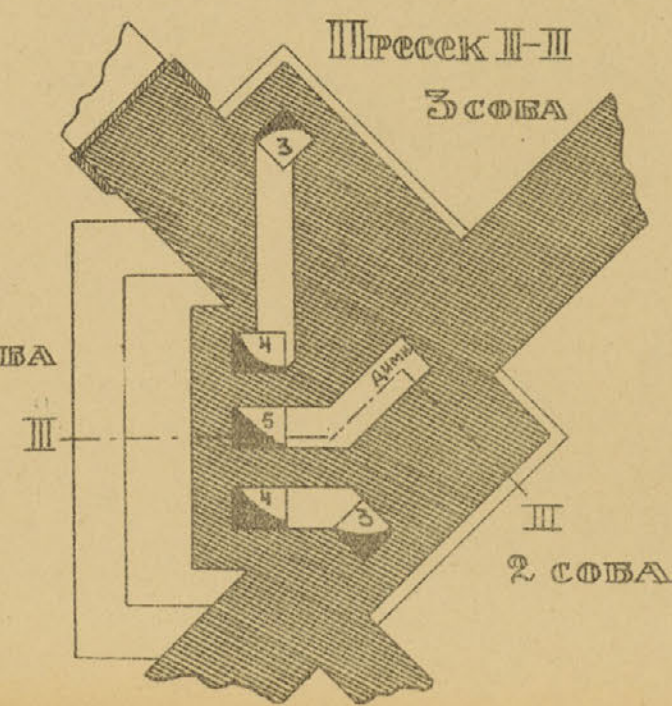
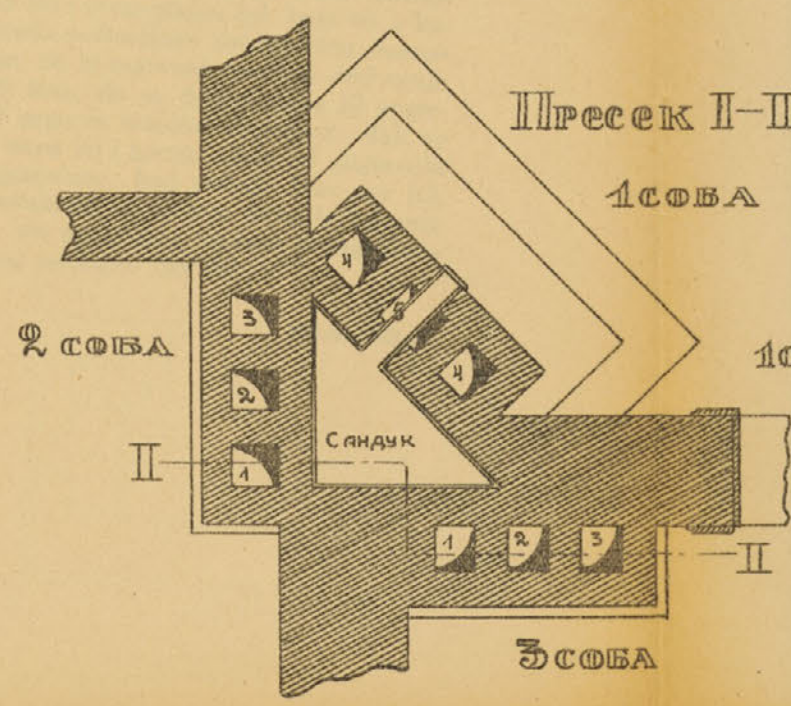
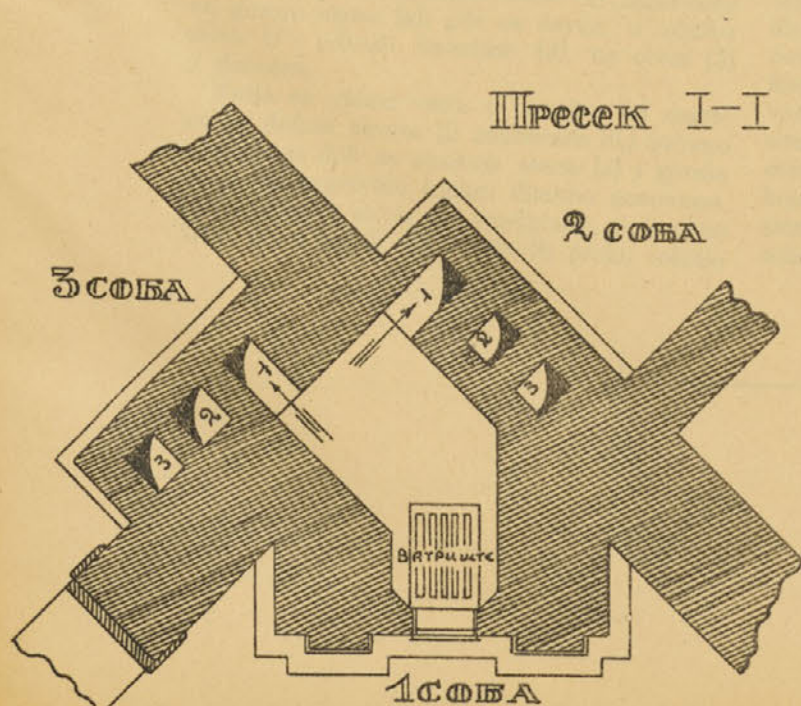
1. Polu kalorična peć za čvrsta goriva, uzidana u zidove prostorija sa kojima čini celinu, naznačena time, što se sastoji od 2 sistema vertikalnih kanala iz ciglje, od vatrišta do dimnjaka, koji su kanali međusobno i oko sanduka povezani i time čine jednu čvrstu celinu.

2. Polu kalorična peć prema zahtevu pod 1, naznačena još time, što pomoću unutra uzidanog sanduka, od lima ili drugog vatrostalnog materijala iskorišćava unutrašnju zagrevnu površnu peći, a pomoću dva otvora (prema skici D) izaziva cirkulaciju toplog vazduha u prostorijama.

3. Polu kalorična peć prema istom zahtevu naznačena još time, što pomoću otvora (a i b) u sanduku, (prema skici D) omogućuje regulisanje topline sobe.

Разм. 1:20.

Разм. 1:10.

